

Lovforslaget her indeholder. Den normale Kørsel, som den er, vil jo sikkert ikke blive forceret. Jeg tror, den nu er omtrent saa stærk, som den kan taale at være, Nerverne har vænnet sig til den, og jeg tror, den i de forskellige Gader er afpasset efter Trafikken. Der er mange Gadestrækninger i København, hvor Automobilene kan køre hurtigt, i andre Gader maa de fornuftigvis af Hensyn til den øvrige Trafik finde sig i at køre mindre hurtigt. Alt dette er tilpasset efter det daglige Livs Behov, og det synes jeg ikke, man skulde gaa imod.

Det samme ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Bestemmelsen om, at Biler skal holde en passende Afstand fra Sporvejsstoppesteder, naar de ser Sporvognen holde og der skal Passagerer paa. Det mente det ærede Medlem var en daarlig Foranstaltning. Det kan der naturligvis tvistes om, men det, der dér sker, er jo dog dette, at naar et saadant Paabud kommer, sker det af Hensyn til de mange, der sidder i Sporvognen, og som maaske ogsaa har travlt. Hvis man specielt lægger Mærke til det Stoppested, som det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) omtalte, paa Hjørnet af St. Kongensgade og Fredericiagade, hvor undertiden mange Mennesker staar og venter for at komme med Sporvognen, saa vil man lægge Mærke til, at blot de ser en Bil i en Del Meters Afstand, saa maa Sporvognen holde, fordi Folk ikke tør passere over Gaden, og det medfører, at Sporvognen med de mange Passagerer, der er med den, bliver sinket af Hensyn til maaske kun een Passager, der sidder inde i Bilen. Der er her to Hensyn, der maa afvejes mod hinanden, hvem der skal have Forretten. Der skal tages Hensyn baade til de mange, som kører med Sporvognen, men ogsaa til den enkelte eller de tvende inde i Bilen, og da er det mere forsvarligt at gaa til en Foranstaltning, selv om den ogsaa kan siges at være hemmende. Men jeg vil meget henstille til det Udvalg, som formentlig faar med denne Sag at gøre, om ikke paa dette Omraade at gøre Forsøg paa at skruer de nu bestaaende Forhold tilbage. Det vil i første Linie, føler jeg mig overbevist om, komme til at gaa ud over de Mennesker, hvis stadige Hverv det er at være Chauffører, at køre med disse Biler. Det er dog dem, som kommer til at erlægge Bøderne, naar de bliver stillede overfor Politiets Forsøg paa at haandhæve saadanne Bestemmelser, overfor hvilke Politiet altsaa i dette Øjeblik har erklæret sig fallit, men som man,

hvis man opretholder den gamle Kørehastighed, muligvis vil gøre Forsøg paa atter at overholde, og det finder jeg ikke, at der er nogen Rimelighed i. Publikum vil sikkert reagere overfor saadanne Lovbestemmelser, og Politiet vil blive stillet paa samme Maade, som det nu er, og maa se gennem Fingre med disse Overtrædelser, efter at Chaufførerne først er komne af med en hel Bunke Penge. Derfor haaber jeg, at man ikke gør Forandringer i disse Bestemmelser i Lovforslaget.

Justitsministeren (Billow): Maa jeg bringe samtlige ærede Medlemmer, der har haft Ordet, min Tak for den helt igennem velvillige Behandling, der er blevet dette Lovforslag til Del. Jeg tror, jeg efter den ikke kortvarige Forhandling, der har været ført her i Dag, kan konstatere, at Stemningen her i det høje Ting er meget forskellig fra den, der herskede her, da Loven sidst var til Revision. Da var der, saa vidt jeg erindrer, kun eet Medlem af det høje Ting, der talte særlig ivrigt for Fremskridt paa Automobilfartens Omraade, medens i Dag adskillige ærede Medlemmer har taget til Orde for, at Fremskridtene skulde være større, end der er foreslaaet i Ministeriets Lovforslag. Jeg skal tillade mig at gennemgaa de væsentligste af de Bemærkninger, der er faldne fra de ærede Medlemmer.

Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olufsen) begyndte med at fremhæve, at Automobilkørselens Fremgang er ubestridelig meget stor. Jeg er deri ganske enig med det ærede Medlem, og det er ikke saaledes, at det kun gælder her i København, men det gælder ogsaa Købstæderne, idet der i næsten alle Landets Købstæder findes Automobile, baade private og Lejeautomobiler. Ogsaa paa Landet begynder der at komme Automobile; det viser sig derved, at der en Gang imellem kommer Andragender til Ministeriet om forskellige Begünstigelser ved Automobilrouter, der ønskes oprettet, og dette vil sikkert have en Fremtid for sig, en Fremtid, der vil bringe Landbefolkningen til i end højere Grad at benytte Automobile. Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning til § 3 i Slutningen, hvor der foreslaas, at Justitsministeriet skal have Bemyndigelse til, hvor Veje eller Broer kan skades ved Kørsel med særlig tunge Motorvogne, enten helt at forbyde saadan Kørsel eller at tillade den paa visse nærmere Vilkaar. Det ærede Medlem udtalte, at denne Bestemmelse burde udvides saaledes, at og-